

De eenheid van de Geest

Door: R. B. Shiflet

Alle teksten komen uit de Statenvertaling.

Introductie

Eén van de brandende kwesties van deze generatie is de hernieuwde belangstelling in de hele Christenheid voor de Christelijke eenheid. Sinds de dagen van de hervormers is er niet zo'n wijdverbreide belangstelling geweest om alle gelovigen in "één kooi" te hebben door organische vereniging van de verschillende denominaties. Veel Protestantse denominaties hebben lang gesproken in termen van de "oecumenische beweging" met verschillende plannen om deze eenheid te realiseren. Meer recentelijk heeft de Roomse Kerk grote belangstelling getoond voor een dergelijke beweging.

Terwijl de meeste Christenen de schisma's (= kerkscheuringen) in het Christendom betreuren, zien velen grote gevaren in deze pogingen om organische eenheid tot stand te brengen. In feite hebben de meeste pogingen om twee denominaties samen te voegen geresulteerd in drie groepen in plaats van de twee waarmee de fusie begon. Een recent voorbeeld illustreert dit. De Congregational Christian Churches fuseerden met de Evangelische en Gereformeerde Kerken om de United Church of Christ te vormen. Er waren echter veel Congregatie-Christelijke kerken die niet in de nieuwe organisatie wilden toetreden. Ook veel Evangelische en Gereformeerde kerken weigerden binnen te komen. We hebben dus nog steeds Congregational Christian Churches, en Evangelical and Reformed Churches, naast de nieuwe United Church of Christ.

Deze studie gaat niet in op de organische vereniging van kerkelijke organisaties; het probeert gelovigen in Christus eerder te wijzen op de EENHEID die al door de Heilige Geest is gemaakt en op onze verantwoordelijkheid om die eenheid in haar zevenvoudige openbaring te herkennen en te behouden.

Opmerking van de vertaler: Op bladzijde 27 ziet u welke brieven onze apostel Paulus heeft geschreven in welke periode en de bijbehorende betekenis met betrekking tot het woord "kennis".

Het onderzoek zal worden onderverdeeld in drie grote gebieden:

- 1)--Vereisten voor de eenheid die door de Geest wordt gegeven.
- 2)--Praktische toepassingen van de eenheid van de Geest.
- 3)--Vruchten van de eenheid van de Geest.

1. Vereisten voor de eenheid die door de Geest wordt gegeven

Helaas mislukken veel pogingen van de kant van gelovigen om de eenheid van de Geest te bewaren, omdat ze in Efeziërs 4 zijn begonnen met het derde vers in plaats van met het eerste. Er zijn vaak pogingen gedaan om de waarheid op te dringen aan degenen die er niet klaar voor zijn, of om geestelijke strijd te voeren in de kracht van het vlees. Laten we enkele van de vereisten opmerken die God stelt als noodzakelijk voordat we de eenheid van de Geest in de band van vrede kunnen bewaren.

A. Een waardige wandel Zie Efeziërs 4:1:

"Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt;

De apostel Paulus, die zichzelf voorstelt als "de gevangene in den Heere", smeekt gelovigen om een dagelijks leven te leiden dat op hetzelfde niveau zal zijn als hun hoge roeping. Het woord "waardiglijk", dat hier door de apostel wordt gebruikt, suggereert een juiste balans. Het is een woord dat wordt gebruikt voor weegschalen die wegen door gewichten in evenwicht te brengen met het gewogen object. Daarom vraagt hij dat onze dagelijkse Christelijke wandel de hoge roeping, die de onze is, ons in evenwicht houdt. Hij stelt verder in de brief voor dat dit het volgende is:

1. Een wandel in liefde, zie Efeziërs 5:2:

"En wandelt in de liefde, gelijkerwijs ook Christus ons liefgehad heeft, en Zichzelfen voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekenden reuk.

2. Een wandel als kinderen van het licht, zie Efeziërs 5:8:

"Want gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij licht in den Heere; wandelt als kinderen des lichts.

3. Een wandel in voorzichtigheid, zie Efeziërs 5:15:

"Ziet dan, hoe gij voorzichtiglijk wandelt, niet als onwijken, maar als wijzen.

B. Een zachtmoedige geest Zie Efeziërs 4:2:

"Met alle ootmoedigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde;

De wereld maakt een zachtmoedige geest belachelijk. Iemand die zachtmoedig en nederig is, wordt vaak een "Mr. Papkindje" genoemd en wordt door zijn medemensen zelden gewaardeerd. Toch beschreef onze Heer Zichzelf als "zachtmoedig en nederig van hart". De apostel Paulus vermaant ons in deze passage dat, voordat we klaar zijn om de eenheid van de Geest te bewaren, we "alle nederigheid en zachtmoedigheid" moeten beoefenen. Hoeveel getuigenissen voor de waarheid zijn verhinderd door een verzuim van onze kant om deze vermaning te gehoorzamen! Zoveel dienaren van de Heer, die door Zijn genade de waarheid van het ene lichaam hebben gezien, de kenmerkende bediening van de apostel Paulus, onze volmaaktheid in Christus en verwante waarheden, hebben geestelijke trots ontwikkeld, en zijn er niet in geslaagd de waarheid in zachtmoedigheid en nederigheid te verkondigen en hebben deuren van dienstbaarheid gesloten die tot vruchtbare bedieningen had kunnen leiden als de boodschap in liefde en zachtmoedigheid was gegeven. Moge de Heer ons dagelijks de genade schenken.

C. Een wederzijdse verdraagzaamheid (Efeziërs 4:2)

"Met alle ootmoedigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde;

Naast een waardige wandel en een zachtmoedige geest, moeten de gelovigen, die de eenheid van de Geest in de band van vrede willen bewaren, elkaar in liefde verdragen. Meestal kunnen Gods mensen genieten van een aangename omgang met elkaar. Af en toe botsen de oude naturen echter in onenigheid. Wanneer dit op het punt staat te gebeuren, worden we gewaarschuwd om: "verdragende elkander in liefde".

Alleen zij die waardig, zachtmoedig en verdraagzaam wandelen, zijn bereid om ijverig te streven naar het bewaren van deze eenheid van de Geest.

II. Praktische toepassingen van de eenheid van de geest

De werkelijke eenheid van de Geest wordt weergegeven in zeven wonderbaarlijke "enen". Degenen die deze herkennen en in praktijk brengen en die wandelen in het licht van de verzen 1-3 van Efeziërs 4, trachten of streven ernaar om de eenheid van de Geest te bewaren. Deze eenheid wordt elke keer verbroken als we er twee proberen te herkennen of in praktijk te brengen, terwijl God heeft verklaard dat er één is voor deze bedeling. Laten we deze zeven onderzoeken in het licht van het Woord.

A Er is één lichaam (Efeziërs 4:4)

"Ef. 4:4: Eén lichaam is het,.....";

Dit is natuurlijk "het lichaam, de Kerk", zie Kolossenzen 1:18:

"En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

Het is "de kerk die Zijn lichaam is", zie Efeziërs 1:22-23).

"22 En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen;

23 Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.

Deze kerk is geen organisatie waar mensen lid van kunnen worden; het is een organisme waaraan God alle gelovigen toevoegt. Laten we overwegen:

1. Het lidmaatschap van dit orgaan

De Kerk die het Lichaam van Christus is, is de enige kerk die God vandaag bouwt. Eens bouwde Hij de "vergadering in de woestijn" in Zijn omgang met Zijn volk Israël onder de Wet. Zie Handelingen 7:38:

"Deze is het, die in de vergadering des volks in de woestijn was met den Engel, Die tot hem sprak op den berg Sinai, en met onze vaders; welke de levende woorden ontving, om ons die te geven.

Met Pinksteren was er een Joodse "kerk" als vervulling van veel profetieën uit het Oude Testament. Er zal een gezelschap opgeroepen worden tijdens de toekomstige Verdrukking, geassocieerd met het Nieuwe Jeruzalem. Geen van deze wordt echter "de kerk die Zijn lichaam is" of "het lichaam van Christus" genoemd. Elke ware Christen op aarde is tegenwoordig een lid van het lichaam van Christus, ongeacht tot welke denominatie hij of zij zich heeft aangesloten. Het lichaam van Christus bestaat uit alle Christenen, maar alleen Christenen. De Heer voegt gelovigen toe aan Zijn kerk en verzegelt hen in dat lichaam, zie Efeziërs 4:30:

"En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing.

Het is een levend organisme dat Hij aan het bouwen is.

Bewaart u de eenheid van de Geest door alleen geïdentificeerd te worden als een lid van Zijn 'ene lichaam'?

2. De Opdracht van dit lichaam

a. Om onder de Heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te prediken, zie Efeziërs 3:8:

“Mij, den allermiste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus,

Daar hoort natuurlijk de prediking van het evangelie bij. Hiervoor heeft God evangelisten in het lichaam geplaatst. We moeten het evangelie der genade Gods prediken.

Ef.2:8-9: 8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; 9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

Dit moet altijd de boodschap van de kerk aan de wereld zijn.

b. Het voorbeeld van gezonde woorden, die aan Paulus zijn gegeven, toevertrouwen aan getrouwe mensen, zie 2 Tim.2:2, die in staat zijn anderen te onderwijzen. God heeft herders en leraren in het lichaam geplaatst met deze bediening, met het doel de heiligen te vervolmaken tot het werk van de bediening, met het doel het lichaam van Christus op te bouwen.

“2 Tim. 2:2: En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren.

3. De Verborgenis van dit Lichaam

Eén van de kostbaarste waarheden in het Woord – en toch één van de minst begrepen – is het feit dat alle waarheid over de kerk, die het lichaam van Christus is, haar lidmaatschap, haar positie, haar hoop en haar roeping, een verborgenheid was, een heilig geheim, verborgen in God van vóór de grondlegging van de wereld, maar rechtstreeks geopenbaard door de verrezen Christus aan de apostel Paulus. Met andere woorden, God gebruikte de apostel Paulus om een nieuwe bedeling te beginnen. De lezer kan tevergeefs zoeken naar een verwijzing naar het lichaam van Christus van Genesis tot Maleachi. Christus vertelde dit geheim niet tijdens Zijn aardse bediening. Petrus en de elf wisten niets van deze speciale openbaring totdat Petrus het van de apostel Paulus hoorde. Zie 2 Petrus 3:15-18:

“15 En acht de lankmoedigheid onzes Heeren voor zaligheid; gelijkerwijs ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid, die hem gegeven is, ulieden geschreven heeft;

16 Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf.

17 Gij dan, geliefden, zulks te voren wetende, wacht u, dat gij niet door de verleiding der gruwelijke mensen mede afgerukt wordt, en uitvalt van uw vastigheid;

18 Maar wast op in de genade en kennis van onzen Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, beide nu en in den dag der eeuwigheid. Amen.

Laat de lezer, voor wie dit als "vreemde dingen" klinkt, zorgvuldig Efeziërs 3:1-10 lezen:

“1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.

2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;

4 Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus),

5 Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest;

6 Namelijk dat de heidenen zijn medeerfgenamen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie;

7 Waarvan ik een dienaar geworden ben, naar de gave der genade Gods, die mij gegeven is, naar de werking Zijner kracht.

8 Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus,

9 En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;

10 Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt worde aan de overheden en de machten in den hemel de veelvuldige wijsheid Gods;

Met name de verzen 4 tot en met 9, en Kolossenzen 1:18-29:

“18 En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

19 Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou;

20 En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelven, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn.

21 En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend,

22 In het lichaam Zijns vleses, door den dood, opdat Hij u zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich stellen;

23 Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is; van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben;

24 Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente;

25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods;

26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen;

27 Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid;

28 Denwelken wij verkondigen, vermanende een iegelijk mens, en lerende een iegelijk mens in alle wijsheid, opdat wij zouden een iegelijk mens volmaakt stellen in Christus Jezus;

29 Waartoe ik ook arbeide, strijdende naar Zijn werking, die in mij werkt met kracht.

Met name de verzen 24 tot en met 29. Deze waarheid accepteren met al zijn implicaties zal de gelovige bevrijden van de ketenen van traditie, de grenzen van het sektarisme, de vloek van het liberalisme en de beweringen van wildvuur-emotionaliteit.

B. Er is één Geest zie Efeziërs 4:4:

“Een lichaam is het, en één Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping;

Hoewel het gebruikelijk is om de eenheid van de Geest te verbreken door sektarische organisaties te erkennen in plaats van of naast het ene lichaam, zou het hoogst ongebruikelijk zijn om iemand te vinden die niet belijdt dat de "ene Geest" de Heilige Geest van God is (Efeziërs 4:30).

1. Het getuigenis van de Geest

a. Om te overtuigen, zie Johannes 16:8-11:

“8 En Die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel:

9 Van zonde, omdat zij in Mij niet geloven;

10 En van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijn Vader heenga, en gij zult Mij niet meer zien;

11 En van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is.

Het is de Heilige Geest die de zondaar overtuigt, hem overtuigt van zijn zonden en hem wijst op de Heer Jezus Christus als het enige middel tot redding.

b. In het getuigen, zie Romeinen 8:16:

“Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn.

Het is ook het werk van de Heilige Geest om de gelovige ervan te overtuigen of te verzekeren dat hij het eeuwige leven heeft. Hij doet dit voornamelijk door het Woord, zie 1 Johannes 5:11-13:

“11 En dit is de getuigenis, namelijk dat ons God het eeuwige leven gegeven heeft; en ditzelve leven is in Zijn Zoon.

12 Die den Zoon heeft, die heeft het leven; die den Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet.

13 Deze dingen heb ik u geschreven, die gelooft in den Naam des Zoons van God; opdat gij weet, dat gij het eeuwige leven hebt, en opdat gij gelooft in den Naam des Zoons van God.

2. De werkingen van de Geest

Het is duidelijk dat de werkingen van de Heilige Geest veel te talrijk zijn om in een studie als deze te beschouwen. We noemen er slechts één of twee, in de hoop dat iedereen die verder wil zoeken op dit gebied, gebruik kan maken van een goede concordantie om dat te doen.

a. Bij het behouden van de gelovige, zie Efeziërs 1:13; 4:30:

“Ef. 1:13: In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;

“Ef. 4:30: En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing.

b. In bidden voor en door de gelovige, zie Efeziërs 2:18; Romeinen 8:26:

“Ef. 2:18: Want door Hem hebben wij beiden den toegang door een Geest tot den Vader.

“Rom. 8:26: En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen.

c. Bij het voortbrengen van vrucht in de gelovige, zie Efeziërs 5:9 en Galaten 5:22:

“Ef. 5:9: (Want de vrucht des Geestes is in alle goedigheid, en rechtvaardigheid, en waarheid),

“Gal. 5:22: Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

3. De strijd van de Geest

Het zesde hoofdstuk van Efeziërs vestigt de aandacht op onze strijd als Christelijke soldaten. Het enige wapen dat ons in deze geestelijke strijd/oorlogvoering is gegeven, is het Zwaard des Geestes, dat het Woord van God is, zie Efeziërs 6:17:

“En neemt den helm der zaligheid, en het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord.

C. Er is één hoop op je roeping, zie Efeziërs 4: 4:

“.....gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping.

God heeft hoop gegeven aan elke familie van heiligen met wie Hij te maken heeft gehad. Pastor Charles H. Welch uit Londen, Engeland, vestigt in zijn uitstekende boek, *The Testimony of the Lord's Prisoner*, de aandacht op de dimensies waaraan God deze hoop meet. Zijn aardse volk Israël kreeg een aardse hoop - dat op een dag het LAND van hen zou zijn. Deze hoop werd gemeten in lengte en breedte zie Genesis 13:14-17:

“14 En de Heere zeide tot Abram, nadat Lot van hem gescheiden was: Hef uw ogen op, en zie van de plaats, waar gij zijt noordwaarts en zuidwaarts, en oostwaarts en westwaarts.

15 Want al dit land, dat gij ziet, zal Ik u geven, en aan uw zaad, tot in eeuwigheid.

16 En ik zal uw zaad stellen als het stof der aarde, zodat, indien iemand het stof der aarde zal kunnen tellen, zal ook uw zaad geteld worden.

17 Maak u op, wandel door dit land, in zijn lengte en in zijn breedte; want ik zal het u geven.

Deze hoop wacht op een toekomstige vervulling.

Het gezelschap van heiligen, waarnaar in de Schrift wordt verwezen als de bruid, de vrouw van het lam, hebben als hun hoop de hemelse stad, het nieuwe Jeruzalem. Let op de afmetingen in Openbaring 21:16: *“En de stad lag vierkant, en haar lengte was zo groot als haar breedte,.....”*.

De hoop van de leden van het lichaam van Christus, dat is *“Christus onder (*) u, de Hoop der heerlijkheid”* (Kolossenzen 1:27) houdt verband met het feit dat wij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid, bij Zijn verschijning, zie Kolossenzen 3:1-4:

“1 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods.

2 Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

3 Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God.

4 Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Er wordt door de apostel Paulus over gesproken als:

“Titus 2:11-13: 11 Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen.

12 En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;

13 Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid (letterlijk: “verschijnen in heerlijkheid) van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus;

(*)—De King James Bible zegt: *“.....To whom God would make known what is the riches of the glory of this mystery among the Gentiles; **which is Christ in you**, the hope of glory: Dus niet Christus onder u maar Christus in u!*

Met betrekking tot onze unieke hoop en roeping bidt de apostel dat we:

“Ef. 3:18-19:ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij,

19 En bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods.

Deze ene hoop van het lichaam van Christus kan als volgt worden beschreven:

1. Het is een Super-Hemelse Hoop.

De hoop die verbonden is aan onze roeping als leden van het ene lichaam van Christus is de hoop om met Hem te verschijnen in heerlijkheid, “ver boven alles”, zie: Efeziërs 1:20-21 en 4:10:

“Ef. 1:20-21: Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den hemel;

21 Verre boven alle overheid, en macht, en kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomstende;

“Ef. 4:10: Die nedergedaald is, is Dezelfde ook, Die opgevaren is verre boven al de hemelen, opdat Hij alle dingen vervullen zou.

2. Het is een vertroostende hoop.

Het is een zalige hoop, zie Titus 2:13:

“Titus 2:13: Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus;

En het is een troostende hoop, zie 1 Thessalonicenzen 4:13-18:

“13 Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben.

14 Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem.

15 Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn.

16 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan;

17 Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.

18 Zo dan, vertroost elkander met deze woorden.

3. Het is een heilig makende hoop.

De hoop op de komst van onze Heer, en onze manifestatie, is ook een zuiverende of heiligende hoop. Het lijkt erop dat, ongeacht het gezelschap van heiligen waarmee de Schrift handelt, de leer van de verschijning van Christus of van Zijn wederkomst tot resultaat heeft een reiner Christelijk leven.

“Titus 2:11-13: 11 Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen.

12 En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;

13 Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus;

Door dit toe te passen krijgen we dezelfde waarheid in 1 Johannes 3:3:

“En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.

D. Er is één Heer

“Ef. 4:5: Eén Heere,.....”.

Hoewel de term "Heere" wordt toegepast op zowel de Vader als de Zoon, lijdt het geen twijfel dat de "ene Heer" van deze passage niemand anders is dan onze Heer Jezus Christus, het Hoofd van de kerk, want God de Vader wordt genoemd in vers 6. Het woord dat gewoonlijk met "Heere" (kurios) is vertaald, komt honderden keren voor in de Schrift, en een uitgebreide studie van het gebruik ervan valt ver buiten het bestek van deze studie. We zullen drie brede toepassingen van het woord in de brief aan de Efeziërs beschouwen. Ze zijn indicatief voor de manier waarop de apostel Paulus de term in al zijn brieven gebruikte. Hij presenteerde deze "ene Heere" als:

1. Het doel/onderwerp van ons geloof, zie Efeziërs 1:5:

“Die ons te voren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelve, naar het welbehagen van Zijn wil.

Het is niet alleen het geloof in de mens Christus Jezus dat nodig is, maar het geloof in de Heer. De Heer is:

a. Onze Maker

Want *“Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt”* (Johannes 1:3), *“door Hem zijn alle dingen geschapen”* (Kolossenzen 1:16).

Dit geldt voor het materiële universum en voor de nieuwe schepping. Iemand heeft de aandacht gevestigd op het feit dat het woord dat vertaald is met "maaksel" in Efeziërs 2:10 (poiema) slechts twee keer in de hele Bijbel voorkomt. In Efeziërs 2:10 is het van toepassing op de nieuwe schepping die we zijn in Christus Jezus - "Zijn maaksel". De andere gebeurtenis is in Romeinen 1:20, waar het wordt vertaald met *"uit de schepselen verstaan en doorzien"* - verwijzend naar het grote universum dat onze Heer heeft geschapen. Zie je de grote waarheid die dit onder onze aandacht brengt? Het zou voor hem zijn om de hemel en de aarde te scheppen! Zowel de fysieke schepping als de nieuwe schepping zijn "Zijn Maaksel", letterlijk, "Gods Gedicht". Zo buigen we ons in geloof voor de "ene Heer" als onze Maker.

b. Onze Meester, zie Efeziërs 6:9:

“En gij heren, doet hetzelfde bij hen, nalatende de dreiging; als die weet, dat ook uw eigen Heere in de hemelen is, en dat geen aanneming des persoons bij Hem is.

De Ene Heer is onze eigenaar, onze meester, niet alleen door de schepping, maar ook door de verlossing.

“1 Kor. 6:19-20: 19 Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van den Heiligen Geest, Die in u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt?

20 Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.

Daarom moeten we ons overgeven aan onze Meester in de hemel en, net als de apostel Paulus, onszelf blijmoedig erkennen als slaven van Hem.

c. Onze Middelaar zie 1 Timotheüs 2:5:

“Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus;

Gelukkig is onze Heer en Meester ook onze “Middelaar”. Geloof in deze Heer erkent Hem als de “Ene Middelaar tussen God en mensen”. Hij is de Dagloner naar wie Job verlangde, de Bloedverwant-Verlosser afgebeeld in het boek Ruth, en de genadetroon of verzoening door wie zondaars de Heilige God kunnen naderen.

2. Het voorwerp van onze liefde zie Efeziërs 6:24:

“Ef. 6:24: De genade zij met al degenen, die onzen Heere Jezus Christus liefhebben in onverderfelijkheid. Amen.

We dienen de Heer omdat we Hem liefhebben. We erkennen dat we Zijn eigendom zijn, we erkennen Zijn recht op onze trouw, en we zien in Hem Iemand die onze aanbidding waardig is. We betuigen eerbied aan Hem, maar onze dienst is gebaseerd op liefde. We krimpen niet voor Hem ineen zoals we zouden doen voor een wrede leermeester, want zowel het Woord der waarheid als onze eigen ervaring hebben ons geleerd dat Zijn weg de beste voor ons is. Daarom, omdat we onze ene Heer liefhebben, proberen we te doen wat welbehagelijk is in Zijn ogen, zie Efeziërs 5:10:

“Beproevende wat den Heere welbehagelijk zij.

3. Het voorwerp van onze aanbidding zie Efeziërs 5:19:

“Spreekende onder elkander met psalmen, en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende en psalmende den Heere in uw hart;

De hymnen en geestelijke liederen die in onze samenkomsten worden gezongen, moeten ontworpen zijn om onze Heer te loven. Veel van de moderne liederen, die in veel samenkomsten worden gebruikt, zijn subjectief en hebben betrekking op menselijke ervaring in plaats van de Heer te aanbidden en te prijzen. De hele dienst - lofprijzing, gebed en prediking - moet in de naam van de Heer Jezus Christus zijn, zie Kolossenzen 3:17:

“En al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in den Naam van den Heere Jezus, dankende God en den Vader door Hem.

E. Er is één geloof zie Ef. 4:5:

“Een Heere, één geloof, een doop,

De term "geloof", zoals gebruikt in de Schrift door de apostel Paulus, kan vertrouwen in God betekenen, zoals in Efeziërs 2:8, Romeinen 5:1 en andere verwijzingen; Zie de teksten:

“Ef. 2:8: Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;

“Rom. 5:1: Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus;

Het kan de leer van God betekenen, of de hele openbaring van de Schrift, zie 1 Timotheüs 3:9, 4:1, 5:8, enz.:

“1 Tim. 3:9: Houdende de verborgenheid des geloofs in een rein geweten.

“1 Tim. 4:1: Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen,

“1 Tim. 5:8: Doch zo iemand de zijnen, en voornamelijk zijn huisgenoten, niet verzorgt, die heeft het geloof verloochend, en is erger dan een ongelovige.

Het kan zelfs de trouw van God betekenen, zoals de duidelijke bedoeling is van Romeinen 3:3:

“Want wat is het, al zijn sommigen ongelovig geweest? Zal hun ongelovigheid het geloof van God te niet doen?

In sommige passages lijkt het bijna een equivalent met de naam van Christus te zijn, zie Galaten 3:23 en 25:

“Gal. 3:23: Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden.

“Gal. 3:25: Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester.

Het is duidelijk dat de term "geloof", zoals gebruikt in Efeziërs 4:5, het "ene geloof", verwijst naar de volledige openbaring van de waarheid die God door inspiratie heeft gegeven - "*het geloof des Zoons van God*" (Galaten 2:20). — Zijn trouw aan ons in de openbaring van de waarheid. Hoe ver dwalen we als we spreken over een Joods geloof, een Katholiek geloof en een Protestants geloof! Hoe we ons gebrek aan kennis van het Woord laten zien als we spreken over "een kerk waar mensen van alle religies samenkomen". Er is maar één geloof. Het is geen Baptistengeloof, Methodistengeloof of Presbyteriaans geloof. Het is geen onafhankelijk geloof, geen onconventioneel geloof of een interconfessioneel geloof. Het is het geloof eens en voor altijd overgeleverd aan de heiligen. Ons deel is om:

1. Houd het geloof zie 2 Timotheüs 4:7:

“Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden;

De apostel Paulus sloot zijn getuigenis af met de verklaring: "*Ik heb het geloof behouden*". Het woord 'tereo', dat vertaald is met 'behouden', wordt door Thayer als volgt gedefinieerd: 'zorgen voor; zorgvuldig volgen; bewaken; stevig vasthouden; houden; niet weg laten gaan.' In de tijd waarin wij leven, waarin zoveel aanvallen worden gedaan op het geloof, de openbaring of de leer van God, is het van het grootste belang dat we ervoor zorgen, dat we er zorgvuldig mee omgaan, het bewaken en stevig vasthouden. Het woord is hetzelfde dat Paulus gebruikte toen hij ons in Efeziërs 4:3 vertelde om de eenheid van de Geest te "behouden".

“Ef. 4:3: U benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes.

2. Strijden voor het geloof zie Judas 3:

Het lijkt geen twijfel dat het woord "strijden" een worsteling, een verdediging impliceert. Door de NBG Bijbel en de King James Bible wordt de meeste nadruk gelegd op het strijden, respectievelijk: "*tot het uiterste*" en "*earnestly* (ernstig of serieus)".

Statenvertaling: “Geliefden, alzo ik alle naarstigheid doe om u te schrijven van de gemene zaligheid, zo heb ik noodzaak gehad aan u te schrijven en u te vermanen, **dat gij strijdt voor het geloof**, dat eenmaal den heiligen overgeleverd is.

NBG: “Judas 3: Geliefden, daar ik mij in alle opzichten beijver u te schrijven over ons gemeenschappelijk heil, zie ik mij genoodzaakt het te doen met de vermaning **tot het uiterste te strijden voor het geloof**, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is.

Het Boek: “Judas 3: Vrienden, ik was al begonnen u te schrijven over de bevrijding die wij allemaal hebben ervaren, maar nu zie ik mij genoodzaakt eerst over iets anders te beginnen. Ik roep u op **te strijden voor het geloof** dat God gegeven heeft aan wie Hem toebehoren.

KJV Bible: “Judas 3: Beloved, when I gave all diligence to write unto you of the common salvation, it was needful for me to write unto you, and exhort you that ye should **earnestly** (ernstig of serieus) **contend for the faith** which was once delivered unto the saints.

Het is al lang de overtuiging van de schrijver van dit artikel dat één van de moeilijkste plichten van de gelovige is om te strijden zonder controversieel (betekent: “onderwerp zijnde van een twist”) te zijn. De meesten van ons zijn van nature extremisten, en we neigen naar het extreme van een oppervlakkige, compromitterende, nietsdoen-houding aan de ene kant, of een egoïstische, farizeïsche, zelfbenoemde-hervormer-van-iedereen-anders, aan de andere kant. Sommigen zijn zo „ruimdenkend” geworden dat ze nergens diepgang in hebben. Anderen zijn zo bekrompen en onverdraagzaam geworden dat hun houding de serieuze zoeker zou afkeren van elke waarheid die ze te bieden hebben. Het ene uiterste benadrukt liefde, zonder aan de waarheid te denken, terwijl het andere over de waarheid spreekt in woorden die niets anders dan haat tonen voor iedereen die het met hen oneens is.

Twee verzen zullen ons uitdagen tot onze plicht in het strijden voor het geloof. De ene komt uit de pen van de apostel, de prediker en leraar van de heidenen, Paulus; in Efeziërs 4:15, waar we worden aangespoord om de waarheid in liefde te spreken.

“Ef. 4:15: Maar de waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem, Die het Hoofd is, namelijk Christus;

Moge de lezer nadenken over de enorme verantwoordelijkheid. We moeten altijd de waarheid spreken en dit is waar voor zowel het Geschreven Woord als het Levende Woord, zie Johannes 17:17 en Johannes 14:6, hoe kwetsend of beledigend het ook is.

“Joh. 17:17: Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid.

“Joh. 14:6: Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot den Vader, dan door Mij.

Toch moeten we de waarheid niet in bitterheid, in geestelijke trots of zelfs in woede, spreken. We moeten de waarheid in liefde spreken. We moeten ernstig strijden voor het geloof met geestelijke wapens, namelijk het zwaard van de Geest (zie Ef.6:17), niet met de kracht van het vlees.

“Ef. 6:17: En neemt den helm der zaligheid, en het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord.

De andere passage die raad geeft over hoe we moeten strijden voor het geloof is te vinden in 1 Petrus 3:15:

"Maar heiligt God, den Heere, in uw harten; en zijt altijd bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met zachtmoedigheid en vreze.

We moeten onder alle omstandigheden klaar staan om een antwoord te geven. Toch moet ons antwoord gegeven worden in zachtmoedigheid en eerbiedige vreze - niet in hooghartigheid en trots.

De King James Bible zegt: *"1 Petrus 3:15: But sanctify the Lord God in your hearts: and be ready always to give an answer to every man that asketh you a reason of the hope that is in you with meekness and fear:*

Het is misschien een commentaar op de verdorvenheid van de mens dat het woord dat Petrus door inspiratie gebruikte en dat vertaald is met 'rekenschap geven' of meer letterlijk 'verdedigen', het woord 'apologia' is, wat ooit '**een krachtige verdediging van**' betekende, en is gedegenereerd tot de betekenis van "excuses maken voor". In 1611 en eerder betekende een verontschuldiging een krachtig standpunt ter verdediging van een waarheid; in 1962 betekent het een zwak excuus voor iets dat men heeft gedaan. Helaas klinken veel berichten van preekstoelen tegenwoordig als excuses om de Bijbel te openen en te gebruiken; en er zijn inderdaad weinig sterke verdedigers van het geloof!

3. Troost met betrekking tot het geloof, zie 1 Thessalonicenzen 3:2:

"En hebben gezonden Timotheüs, onzen broeder, en Gods dienaar, en onzen medearbeider in het Evangelie van Christus, om u te versterken, en u te vermanen van uw geloof;

Spreken over troostende Christenen met betrekking tot het geloof is een ander kostbaar erfgoed dat de kerk bijna verloren heeft. Als we spreken over de hoop die voor ons ligt, worden we beschouwd als 'te wereldvreemd'. De Marxistische filosofie zegt dat het Christendom zich niet bezighoudt met de dingen van dit leven, maar alleen maar "taart in de lucht" heeft beloofd aan zijn aanhangers om hen tevreden te houden met hun lot hier beneden, heeft ertoe geleid dat te veel religieuze leiders het individuele evangelie van genade hebben verlaten ten gunste van een "sociaal evangelie" van politieke en economische hervormingen. Dit is vaak in de kaart gespeeld van socialisten en communisten, die religie hebben gebruikt om hun waren te verkopen.

Maar de gelovige die het Woord kent, vindt troost (en vergeet niet dat het woord "troost" nauw verwant is aan "standvastigheid" of "moed" in het geloof.

F. Er is één doop, zie Efeziërs 4:5:

"Een Heere, één geloof, één doop,

Op dit punt verbreken we het vaakst de eenheid van de Geest en falen we het meest jammerlijk in het bewaren van die eenheid in de band van vrede. Gelovigen zijn al eeuwenlang hopeloos verdeeld over de kwestie van de doop; er zijn verschillen met betrekking tot de juiste modus, het juiste doel, het juiste onderwerp en de juiste autoriteit. Sommigen dompelen onder, sommigen sprenkelen en sommigen oefenen effusie. De meeste denominaties gebruiken een aanpassing van de formule van Mattheüs 28:19, "in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest" (die geen van de apostelen ooit heeft gebruikt voor zover het Handelingen betreft); anderen gebruiken de formule van Handelingen 2:38, "in de naam van Jezus Christus". Sommige onderdompelaars zijn tevreden om de kandidaat maar één keer onder water te houden; anderen praktiseren 'drie-onderdompelingen' één keer uit voor elk lid van de Godheid.

Veel groepen houden vol dat het doel van de doop met of in water de vergeving van zonden is. Van deze groepen geloven sommigen, zoals de Rooms-Katholieken, dat zonden worden vergeven wanneer het water op de kandidaat wordt gesprenkeld, of hij nu een baby of een volwassene is. Anderen, zoals de kerken van Christus, geloven dat de zonden alleen worden vergeven als de kandidaat een verantwoordelijke gelovige is die zich van zijn zonden heeft bekeerd en zijn geloof in Christus heeft beleden. Om geldig te zijn, moet de doop volgens hen een volledige onderdompeling zijn met zowel de dooper als de gedoopte in het water. De Grieks-orthodoxe kerk past onderdompeling toe, maar ze dompelen zowel baby's als volwassenen onder. Baptisten daarentegen houden vol dat de waterdoop niets te maken heeft met redding. Voor hen is het een getuigenis naar de wereld, of een deur naar de zichtbare kerkorganisatie. Markus 16, dat zo vaak wordt gebruikt als een bewijstekst door leden van de kerk van Christus, "*hij die gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden*", wordt door Baptisten en anderen geïnterpreteerd in de betekenis van: "hij die gelooft en wordt gered, moet worden gedoopt." Het is interessant om op te merken dat de rest van Marcus 16 wonderbaarlijke genezingen belooft, het spreken in tongen en andere tekenen als bewijs van redding. Als onze marsorders voor vandaag in Markus 16 staan, waar zijn dan de tekenen?

De meningen over het juiste onderwerp en de juiste autoriteit voor de waterdoop zijn net zo divers als de juiste manier en het juiste doel er van. De voorbeelden van onze verschillen, hierboven aangehaald, worden objectief gegeven, niet om onze verdeeldheid te bekritisieren of te benadrukken, maar om de aandacht te vestigen op de grote behoefte waarmee we worden geconfronteerd - een noodzaak om terug te gaan naar de Bijbel en de boodschap over de doop opnieuw te evalueren. We hebben in eerdere artikelen gezien dat God wil dat we slechts één lichaam erkennen, de kerk; slechts één Geest, de Heilige Geest; slechts één hoop, de gezegende hoop van Zijn komst; slechts één Heer, onze Heer Jezus Christus; één geloof, het geloof van de Zoon van God. Er is even zeker één doop.

Omdat er zoveel verschillen zijn over dit onderwerp, moeten we het met nederigheid en eerbied benaderen en in een geest van liefde proberen Gods waarheid te vinden voor Zijn kerk van deze bedeling, het Lichaam van Christus. Laten we eens kijken naar enkele van de dopen die op verschillende tijdstippen in de Schrift worden erkend. Pastor Charles F. Baker van het Grace Bible College van Grand Rapids identificeert in zijn waardevolle boekje: "De echte Doop" twaalf verschillende dopen in het Woord. Zij zijn:

(1) Christus doopt met de Heilige Geest, zie Mattheüs 3:11; Handelingen 1:4-5; 11:15-16:

"Matth. 3:11: Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur dopen.

"Hand. 1:4-5: 4 En als Hij met hen vergaderd was, beval Hij hun, dat zij van Jeruzalem niet scheiden zouden, maar verwachten de belofte des Vaders, die gij, zeide Hij, van Mij gehoord hebt.

5 Want Johannes doopte wel met water, maar gij zult met den Heiligen Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen"

"Hand. 11:15-16: 15 En als ik begon te spreken, viel de Heilige Geest op hen, gelijk ook op ons in het begin.

16 En ik werd gedachtig aan het woord des Heeren, hoe Hij zeide: Johannes doopte wel met water, maar gijlieden zult gedoopt worden met den Heiligen Geest.

(2) De Heilige Geest doopt in het Lichaam van Christus, zie Kolossenzen 2:11-12; Romeinen 6:3-4; 1 Korintiërs 12:13:

“Kol. 2:11-12: 11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

“Rom. 6:3-4: 3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?

4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

“1 Kor. 12:13: Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt.

(3) Doop in de dood, zie Lukas 12:50, Mattheüs 20:22-23; Markus 10:38:

“Luk. 12:50: Maar Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe worde Ik geperst, totdat het volbracht zij!

“Matth. 20:22-23: 22 Maar Jezus antwoordde en zeide: Gijlieden weet niet wat gij begeert; kunt gij den drinkbeker drinken, dien Ik drinken zal, en met den doop gedoopt worden, waarmede Ik gedoopt worde? Zij zeiden tot Hem: Wij kunnen.

23 En Hij zeide tot hen: Mijn drinkbeker zult gij wel drinken, en met den doop, waarmede Ik gedoopt worde, zult gij gedoopt worden; maar het zitten tot Mijn rechter-, en tot Mijn linker hand, staat bij Mij niet te geven, maar het zal gegeven worden dien het bereid is van Mijn Vader.

“Mark. 10:38: Maar Jezus zeide tot hen: Gij weet niet, wat gij begeert. Kunt gij den drinkbeker drinken, dien Ik drink, en met den doop gedoopt worden, daar Ik mede gedoopt word?

(4) De doop met vuur, zie Mattheüs 3:11, Lukas 3:16:

“Matth. 3:11: Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur dopen.

“Lukas 3:16: Zo antwoordde Johannes aan allen, zeggende: Ik doop u wel met water; maar Hij komt, Die sterker is dan ik, Wien ik niet waardig ben den riem van Zijn schoenen te ontbinden; Deze zal u dopen met den Heiligen Geest en met vuur;

(5) De typische doop van de ark van Noach, zie 1 Petrus 3:13-21:

--Merk op dat de inzittenden van de ark niet nat werden.

“ 13 En wie is het, die u kwaad doen zal, indien gij navolgers zijt van het goede?

14 Maar indien gij ook lijdt om der gerechtigheid wil, zo zijt gij zalig; en vreest niet uit vreeze van hen, en wordt niet ontroerd;

15 Maar heiligt God, den Heere, in uw harten; en zijt altijd bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met zachtmoedigheid en vreze.

16 En hebt een goed geweten, opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken, als van kwaaddoeners, zij beschaamd mogen worden, die uw goeden wandel in Christus lasteren.

17 Want het is beter, dat gij, weldoende, (indien het de wil van God wil) lijdt, dan kwaad doende.

18 Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; Die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door den Geest;

19 In Denwelken Hij ook, henengegaan zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft,

20 Die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water.

21 Waarvan het tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is der vuiligheid des lichaams, maar die een vraag is van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus;

(6) Doop voor de doden zie 1 Korintiërs 15:29:

“Anders, wat zullen zij doen, die voor de doden gedoopt worden, indien de doden ganselijk niet opgewekt worden? Waarom worden zij voor de doden ook gedoopt?”

(7) Doop in Mozes zie 1 Korintiërs 10:2.

Merk nogmaals op dat zij die "in de wolk en in de zee" waren gedoopt, volgens het Exodus-verslag, over "droge grond" gingen; hun doop was zonder water.

“1 Kor. 10:2: En allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee;

(8) Diverse dopen volgens de wet zie Hebr. 9:10; Johannes 1:25:

“Hebr. 9:10: Bestaande alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den tijd der verbetering opgelegd.

“Joh. 1:25: En zij vraagden hem en spraken tot hem: Waarom doopt gij dan, zo gij de Christus niet zijt, noch Elias, noch de profeet?”

(9) Traditionele Joodse dopen zie Markus 7:1-9:

“1 En tot Hem vergaderden de Farizeen, en sommigen der Schriftgeleerden, die van Jeruzalem gekomen waren;

2 En ziende, dat sommigen van Zijn discipelen met onreine, dat is, met ongewassen handen brood aten, berispten zij hen.

3 Want de Farizeen en al de Joden eten niet, tenzij dat zij eerst de handen dikmaals wassen, houdende de inzettingen der ouden.

4 En van de markt komende, eten zij niet, tenzij dat zij eerst gewassen zijn. En vele andere dingen zijn er, die zij aangenomen hebben te houden, als namelijk de wassingen der drinkbekers, en kannen, en koperen vaten, en bedden.

5 Daarna vraagden Hem de Farizeen en de Schriftgeleerden: Waarom wandelen Uw discipelen niet naar de inzetting der ouden, maar eten het brood met ongewassen handen?

6 Maar Hij antwoordde en zeide tot hen: Wel heeft Jesaja, van u, geveinsden, geprofeteerd, gelijk geschreven is: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij.

7 Doch tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, die geboden zijn der mensen;

8 Want, nalatende het gebod Gods, houdt gij de inzettingen der mensen, als namelijk wassingen der kannen en drinkbekers; en andere dergelijke dingen doet gij vele.

En Hij zeide tot hen: Gij doet zeker Gods gebod wel te niet, opdat gij uw inzettingen zoudt onderhouden.

(10) Johannes' dopen van Israël voor de vergeving van zonden zie Mattheüs 3:6-16, Markus 1:4-9, Lukas 3:3-21; Joh. 1:23-25 enz.:

“Matth. 3:6-16: 6 En werden van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hun zonden.

7 Hij dan, ziende velen van de Farizeen en Sadduceen tot zijn doop komen, sprak tot hen: Gij adderengebroedsels! wie heeft u aangewezen te vlieden van den toekomenden toorn?

8 Brengt dan vruchten voort, der bekering waardig.

9 En meent niet bij u zelve te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken.

10 En ook is alrede de bijl aan den wortel der bomen gelegd; alle boom dan, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen.

11 Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur dopen.

12 Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en Zijn tarwe in Zijn schuur samenbrengen, en zal het kaf met onuitblusselijk vuur verbranden.

13 Toen kwam Jezus van Galilea naar de Jordaan, tot Johannes, om van hem gedoopt te worden.

14 Doch Johannes weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is nodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij?

15 Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af.

16 En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklommen uit het water; en ziet, de hemelen werden Hem geopend, en hij zag den Geest Gods nederdalen, gelijk een duive, en op Hem komen.

“Mark. 1:4-9: 4 Johannes was dopende in de woestijn, en predikende den doop der bekering tot vergeving der zonden.

5 En al het Joodse land ging tot hem uit, en die van Jeruzalem; en werden allen van hem gedoopt in de rivier de Jordaan, belijdende hun zonden.

6 En Johannes was gekleed met kemelshaar, en met een lederen gordel om zijn lenden, en at sprinkhanen en wilde honig.

7 En hij predikte, zeggende: Na mij komt, Die sterker is dan ik, Wien ik niet waardig ben, nederbukkende, den riem Zijner schoenen te ontbinden.

8 Ik heb ulieden wel gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met den Heiligen Geest.

9 En het geschiedde in diezelfde dagen, dat Jezus kwam van Nazareth, gelegen in Galilea, en werd van Johannes gedoopt in de Jordaan.

“Lukas 3: 3-21: 3 En hij kwam in al het omliggende land der Jordaan, predikende den doop der bekering tot vergeving der zonden.

4 Gelijk geschreven is in het boek der woorden van Jesaja, den profeet, zeggende: De stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht!

5 Alle dal zal gevuld worden, en alle berg en heuvel zal vernederd worden, en de kromme wegen zullen tot een rechten weg worden, en de oneffen tot effen wegen.

6 En alle vlees zal de zaligheid Gods zien.

7 Hij zeide dan tot de scharen, die uitkwamen, om van hem gedoopt te worden: Gij adderengebroedsels, wie heeft u aangewezen te vlieden van den toekomenden toorn?

8 Brengt dan vruchten voort der bekering waardig; en begint niet te zeggen bij uzelfen: Wij hebben Abraham tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken.

9 En de bijl ligt ook alrede aan den wortel der bomen; alle boom dan, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen, en in het vuur geworpen.

10 En de scharen vraagden hem, zeggende: Wat zullen wij dan doen?

11 En hij, antwoordende, zeide tot hen: Die twee rokken heeft, dele hem mede, die geen heeft; en die spijsze heeft, doe desgelijks.

12 En er kwamen ook tollenaars om gedoopt te worden, en zeiden tot hem: Meester! wat zullen wij doen?

13 En hij zeide tot hen: Eist niet meer, dan hetgeen u gezet is.

14 En hem vraagden ook de krijgslieden, zeggende: En wij, wat zullen wij doen? En hij zeide tot hen: Doet niemand overlast, en ontvreemdt niemand het zijne met bedrog, en laat u vergenoegen met uw bezoldigingen.

15 En als het volk verwachtte, en allen in hun harten overleiden van Johannes, of hij niet mogelijk de Christus ware;

16 Zo antwoordde Johannes aan allen, zeggende: Ik doop u wel met water; maar Hij komt, Die sterker is dan ik, Wien ik niet waardig ben den riem van Zijn schoenen te ontbinden; Deze zal u dopen met den Heiligen Geest en met vuur;

17 Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en de tarwe zal Hij in Zijn schuur samenbrengen; maar het kaf zal Hij met onuitblusselijk vuur verbranden.

18 Hij dan, ook nog vele andere dingen vermanende, verkondigde den volke het Evangelie.

19 Maar als Herodes, de viervorst van hem bestraft werd, om Herodias' wil, de vrouw van Filippus, zijn broeder, en over alle boze stukken, die Herodes deed,

20 Zo heeft hij ook dit nog boven alles daar toegedaan, dat hij Johannes in de gevangenis gesloten heeft.

21 En het geschiedde, toen al het volk gedoopt werd, en Jezus ook gedoopt was, en bad, dat de hemel geopend werd;

“Joh. 1:23-25: 23 Hij zeide: Ik ben de stem des roependen in de woestijn: Maakt den weg des Heeren recht, gelijk Jesaja, de profeet, gesproken heeft.

24 En de afgezondenen waren uit de Farizeen;

25 En zij vraagden hem en spraken tot hem: Waarom doopt gij dan, zo gij de Christus niet zijt, noch Elias, noch de profeet?

(11) Christus' doop door Johannes om alle gerechtigheid te vervullen zie Mattheüs 3:14-15 enz.:

14 Doch Johannes weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is nodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij?

15 Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af“. En:

(12) Pinksterdoop voor de vergeving van zonden zie Handelingen 2:38, enz.:

“ En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Hoewel het buiten het bestek van deze beperkte studie valt om een uiteenzetting van al deze dopen van de Schrift in te gaan, wordt de geïnteresseerde lezer verzocht deze passages zorgvuldig te doorzoeken en op te merken hoe weinig van deze twaalf dopen met water zijn. Dit zal oprechte geesten doordringen van de waarheid dat de doop niet altijd synoniem is met water. Het doel van deze studie is om vast te stellen wat vandaag de dag de enige doop voor het lichaam van Christus is. Veel van de bovengenoemde dopen zijn geëlimineerd omdat ze duidelijk betrekking hebben op andere bedelingen. We zullen ons zoeken beperken tot de waarheid die tot ons is gekomen sinds Golgotha.

1. Tijd van twee dopen

(De periode in het begin van het boek Handelingen; Petrus 's bediening aan Israël)

Toen Petrus zijn Pinksterpreek predikte, zoals opgetekend in Handelingen, hoofdstuk 2, richtte hij die tot de Israëlieten, zie Hand.2:36:

“Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt.

Toen deze mannen van Israël overtuigd waren van hun zonden en vroegen wat ze konden doen om gered te worden, was het antwoord van Petrus:

“Hand. 2:38:Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Als taal iets betekent, was dit een doop met water die nodig was voor de vergeving van hun zonden. Dit was in perfecte harmonie met de opdracht die aan Petrus en de elf werd gegeven in Marcus 16:16:

“Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.

Na ontvangst van deze waterdoop, ervoeren zij de doop met de Heilige Geest, beloofd door Johannes de Doper: *‘Ik doop u wel met water tot bekering . . . Die zal u met den Heiligen Geest’.*

“Mattheüs 3:11: Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur dopen.

Christus was de doper; de Heilige Geest was het "element". De beloofde tekenen in Markus 16:17-18: volgden!

“Markus 16:17-18: 17 En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken.

18 Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.

Lees een willekeurig hoofdstuk in Handelingen om deze tekenen te zien. Dit patroon van twee dopen kenmerkte de bediening van de elf aan de Joden. In feite, toen de gelovigen werden verstrooid na de stening van Stefanus, gingen ze overal heen om het Woord te prediken *"tot niemand..... dan alleen tot de Joden"*. Zie Handelingen 11:19:

“Degenen nu, die verstrooid waren door de verdrukking, die over Stefanus geschied was, gingen het land door tot Fenicie toe, en Cyprus, en Antiochie, tot niemand het Woord sprekende, dan alleen tot de Joden.

2. De twee dopen verwisseld

(Bediening verderop in het boek Handelingen)

In Handelingen 10 vinden we een hoogst ongebruikelijk verhaal. De apostel Petrus, die de opdracht van Markus 16 ontving om *"het evangelie aan elk schepsel te prediken"*, had nog nooit tot iemand anders dan de Joden gepredikt. God gaf hem een wonderbaarlijk drievoudig visioen om hem over te halen naar het huis te gaan van een godvrezende Heiden, Cornelius, een man die ernstig op zoek was naar de waarheid. Maar toen Petrus met tegenzin naar het huis van deze Heiden ging, gaf hij hem geen uitnodiging tot redding. Integendeel, hij verontschuldigde zich voor het binnengaan van het huis van een Heiden, en repeteerde de zegeningen van God aan Israël. Terwijl hij er midden in zijn redevoering zat, zei hij:

“Hand. 10:43: Dezen geven getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn Naam.

Dit was het bericht waar Cornelius op zat te wachten! Zodra ze deze boodschap hoorden, geloofden Cornelius en de Heidenen met hem daar in en werden gedoopt met de Heilige Geest en begonnen in tongen te spreken! Petrus herinnerde zich toen de woorden van de Heer, zie Handelingen 11:15-16, en identificeerde deze ervaring van Cornelius en zijn huisgezin als de doop met de Heilige Geest die door Christus was beloofd.

“Hand. 11:15-16: 15 En als ik begon te spreken, viel de Heilige Geest op hen, gelijk ook op ons in het begin.

16 En ik werd gedachtig aan het woord des Heeren, hoe Hij zeide: Johannes doopte wel met water, maar gijlieden zult gedoopt worden met den Heiligen Geest.

Vervolgens eiste hij dat ze met water werden gedoopt. Dit waren nog steeds twee dopen, maar deze keer was eerst de doop met de Heilige Geest, gevolgd door de doop met water! Dit lijkt het patroon te zijn in de rest van het boek Handelingen. Zie bijvoorbeeld de ervaring van de cipier van Filippi, opgetekend in Handelingen 16.

3. Twee dopen vervangen door één

(Bediening van Paulus na de Handelingen periode.

Zolang God met Israël als natie handelde, zette hij het “teken”-programma voort, want *“Overmits de Joden een teken begeren, en de Grieken wijsheid zoeken”* (1 Korintiërs 1:22). In het allerlaatste hoofdstuk van Handelingen worden wonderen opgetekend. Het laatste verslag van de waterdoop in de Bijbel komt voor in Handelingen 19, en dezelfde gelovigen die gedoopt waren, spraken in tongen. Zowel Paulus als Petrus praktiseerden in deze periode de waterdoop, maar hij doopte er slechts enkelen en dankte God dat hij niet meer had gedoopt, “want”, zei hij, *“...Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde”* (1 Korintiërs 1:17). Als Israël als natie bereid was geweest om de Messias te aanvaarden, zou de opdracht van Markus 16 door deze gelovige Joden zijn gebruikt om elk schepsel te bereiken, te beginnen bij Jeruzalem, zich uitstrekkend tot Judea, Samaria en het uiterste deel van de wereld. Christus zou tijdens het leven van die generatie zijn teruggekeerd, volgens de belofte in Handelingen 3:19-21, een belofte die afhankelijk was van de bekering van Israël.

“Hand. 3:19-21: 19 Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren,

20 En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is;

21 Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.

Maar de Joden verwierpen de bediening van de Heilige Geest. Net zoals hun vaders God de Vader verwierpen, verwierpen zij de Zoon in Zijn aardse bediening, en zij verwierpen de Heilige Geest. Stefanus maakte dit duidelijk in zijn preek:

“Hand. 7:51-52: 51 Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alzo ook gij.

52 Wien van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? En zij hebben gedood degenen, die te voren verkondigd hebben de komst des Rechtvaardigen, van Welken gijlieden nu verraders en moordenaars geworden zijt.

In 1 Thessalonicenzen 2:15-16 beschuldigde de apostel Paulus zijn natie van dezelfde drievoudige zonde, maar hij voegde er nog een toe:

“1 Thess.2:15-16: 15 Welke ook gedood hebben den Heere Jezus, en hun eigen profeten; en ons hebben vervolgd, en Gode niet behagen, en allen mensen tegen zijn;

16 En verhinderen ons te spreken tot de heidenen, dat zij zalig mochten worden; opdat zij te allen tijd hun zonden vervullen zouden. En de toorn is over hen gekomen tot het einde.

Bij het sluiten van het boek Handelingen sprak de apostel Paulus dit goddelijke oordeel uit over het volk Israël en wendde zich tot de Heidenen, zie Handelingen 28:25-28:

“25 En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaders,

26 Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken.

27 Want het hart dezès volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze.

28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.

Vanaf die tijd in zijn bediening, als een gevangene van God voor de Heidenen, heeft hij Israël nooit meer prioriteit gegeven; hij verrichtte nooit een wonder of een teken (integendeel, hij liet een mededienstknecht ziek achter en schreef de jonge Timotheüs medicijnen voor; zie 2 Timotheüs 4:20 en 1 Timotheüs 5:23:

“2 Tim. 4:20: Erastus is te Korinthe gebleven; en Trofimus heb ik te Milete krank gelaten.

“1 Tim. 5:23: Drink niet langer water alleen, maar gebruik een weinig wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden.

Paulus hield zich nooit bezig met uiterlijke rituelen of verordeningen; en hij predikte slechts ÉÉN DOOP, het werk van de Heilige Geest die de gelovige identificeert of doopt in de dood van Christus, zie Romeinen 6:3-4 met Galaten 2:20; Kolossenzen 2:11-12:

“Rom. 6:3-4: 3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?

4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

“Gal. 2:20: Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft.

“Kol. 2:11-12: 11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

Deze handeling van de Heilige Geest (de Doper) die de gelovige doopt in de dood van Christus en zo de gelovige identificeert met zijn Heer dat hij een lid van het lichaam van Christus wordt, vindt plaats op het moment dat iemand het evangelie van de genade van God gelooft; dit is de ENE DOOP voor vandaag. Zie Efeziërs 4:5 met 1 Korintiërs 12:13:

“Ef. 4:5: Een Heere, een geloof, een doop,

“1 Kor.12:13: Want ook wij allen zijn door een Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt.

Het is een werking van God, niet van de mens, zie hierboven Kolossenzen 2:11-12. Zo zijn we volledig in Christus, los van de werken van mensen, die van onszelf of die van een ander. Deze ene doop die ons identificeert met Christus als leden van Zijn lichaam, was een onderdeel van een openbaring die de apostel Paulus ontving, die hij 'de verborgenheid' noemt - een heilig geheim dat van vóór de grondlegging van de wereld in God verborgen was gehouden, nooit bekend gemaakt aan mensen van andere tijden/eeuwen. Zie Efeziërs 3:1-10; Kolossenzen 1:25-29:

“Ef. 3:1-10: 1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.

2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;

4 Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus),

5 Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest;

6 Namelijk dat de heidenen zijn medeerfgenamen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie;

7 Waarvan ik een dienaar geworden ben, naar de gave der genade Gods, die mij gegeven is, naar de werking Zijner kracht.

8 Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus,

9 En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;

10 Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt worde aan de overheden en de machten in den hemel de veelvuldige wijsheid Gods;

“Kol. 1:25-29: 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods;

26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen;

27 Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid;

28 Denwelken wij verkondigen, vermanende een iegelijk mens, en lerende een iegelijk mens in alle wijsheid, opdat wij zouden een iegelijk mens volmaakt stellen in Christus Jezus;

29 Waartoe ik ook arbeide, strijdende naar Zijn werking, die in mij werkt met kracht.

1 Korintiërs is natuurlijk een overgangsboek, geschreven tijdens de Handelingenperiode. Het vertelde zijn lezers duidelijk dat het “teken” programma zou stoppen, zie 1 Korintiërs 13:8-11:

“8 De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden.

9 Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele;

10 Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden.

11 Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

Het vertelde hen dat hoewel Paulus er enkelen had gedoopt en meer in tongen sprak dan zij allemaal, hij niet was gezonden om te dopen, zie 1 Korintiërs 1:17:

“Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde.

En dat het spreken in talen zou ophouden, zie 1 Kor. 13:8:

“De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden.

Petrus had deze uitspraak nooit kunnen doen, want hij werd gestuurd om met water te dopen, zie Markus 16:16:

“Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.

Moge God deze studie gebruiken om de serieuze gelovige ertoe aan te zetten ijverig te zoeken.

Hoewel we standvastig volhouden dat de Schrift onze enige autoriteit is in deze en in andere zaken, en we geen enkele leerstelling op de kerkgeschiedenis baseren, vinden we veel Christenen die verontrust zijn omdat ze vinden dat de leer van de ene doop, een doop met de Geest, zonder van water, een 19e- of 20e-eeuwse innovatie is waarbij geen van de eerdere gelovigen een dergelijke leerstelling had. We zijn ons ervan bewust dat niet alleen deze waarheid, maar vele andere waarheden van de Schrift verdorven en verloren zijn gegaan, zelfs reeds in de eerste en tweede eeuw. Maar onze harten zijn verwarmd als we op de pagina's van de kerkgeschiedenis een groep gelovigen aantreffen die zo'n duizend jaar, vóór de reformatie van Maarten Luther, zeer actief waren in Klein-Azië en het Middellandse Zeegebied, die predikten en praktiseerden volmaaktheid in Christus, en benadrukten de ene doop met de Geest, zonder waterdoop.

Zij gaven er de voorkeur aan alleen „Christenen” te worden genoemd, maar zij benadrukten de bediening van Paulus zo sterk dat hun vijanden hen „Paulinischen” noemden. De Quakers, of Society of Friends, hebben vanaf het begin de ene doop met de Geest gepredikt. Roger Williams, die een aantal jaren een Baptistenevangelist was en die tijdens de koloniale tijd misschien de eerste Baptistenkerk in Amerika in Rhode Island heeft gesticht, verliet in zijn latere jaren alle denominaties en werd wat hij noemde een "zoeker" naar waarheid; hij gaf de waterdoop op en predikte deze ene doop. Deze gevallen worden alleen aangehaald als bewijs dat veel van Gods kinderen door de geschiedenis van het Christendom deze positie hebben gehandhaafd.

G. Er is één God en Vader van allen Zie Efeziërs 4:6:

“Eén God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen.

Er bestaat geen twijfel over Degene naar Wie dit verwijst. Hij is de God van onze Heer Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, zie Efeziërs 1:17:

“Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis;

De Statenbijbel vestigt onze aandacht op het feit dat, in Romeinen 15, Hij aan ons wordt geopenbaard als:

1. *“de God der lijdzaamheid en der vertroosting.....”* zie Romans 15:5.

Het is zeer interessant om op te merken dat Romeinen 15:4 ons op de Schrift wijst voor geduld (lijdzaamheid) en troost of vertroosting.

“Rom. 15:4: Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden.

Onmiddellijk daarna, in vers 5, worden we op God gewezen als “de God der lijdzaamheid en troost”. Onze hemelse Vader, de Auteur van het Boek, is de God van geduld en troost. Wij, Zijn kinderen, vinden dit geduld en troost in het Woord. Het woord "geduld" is een woord dat volharding betekent. Het bestaat, in de Griekse taal, uit een woord dat 'blijven of verblijven' betekent, met een voorvoegsel dat 'onder' of 'achter' betekent; vandaar dat geduld het vermogen is om kalm te zijn als iemand wordt achtergesteld. Het woord " vertroosting" of "troost" is een vorm van het woord dat wordt gebruikt om de Heilige Geest te beschrijven, Trooster, zie Johannes 14:26, 15:26:

“Joh. 14:26: Maar de Trooster, de Heilige Geest, Welken de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb.

“Joh. 15:26: Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, Dien Ik u zenden zal van den Vader, namelijk de Geest der waarheid, Die van den Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen.

En het woord wordt gebruikt om de Zoon te beschrijven (Voorspraak, 1 Johannes 2:1);

“Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt. En indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige;

Hier wordt het gebruikt om de Vader te beschrijven. Het woord, opgedeeld in delen, betekent "de één geroepen naast de ander om te helpen, te troosten, aan te moedigen, te pleiten, te smeken, enz." Wat een beeld suggereert dit van de ene God! Hij is Degene die klaarstaat om Zijn kind geduldig volharding te bieden wanneer het in de verleiding komt. Hij is Degene Die, met Zijn Zoon en de Heilige Geest, opereert als de Volmaakte Parakleet, onze Trooster en Voorspraak.

2. De God van de hoop zie Romeinen 15:13:

"De God nu der hoop vervulle ulieden met alle blijdschap en vrede in het geloven, opdat gij overvloedig moogt zijn in de hoop, door de kracht des Heiligen Geestes.

Deze titel van God staat in contrast met de hopeloze goden van de heidenen. Jesaja maakt de heidense afgod belachelijk door ons te laten zien dat hij is gemaakt van de overblijfselen van een omgehakte boom. Een deel van de boom werd door onze niet-Joodse voorvaderen gebruikt om een vuur te maken om zich aan te warmen; een deel ervan werd gebruikt voor een vuur om zijn eten te koken; de rest werd gebruikt om een god te vormen die hij kon aanbidden. Hoe anders is de God van Hoop, Maker van hemel en aarde, Vader van onze Heer Jezus Christus! Hij is het Die Zijn kinderen vervult met alle vreugde en vrede door te geloven. Hij is het Die ons overvloedig doet hopen. Hoop, zoals gebruikt in de Schrift, is een veel sterker woord dan we denken als wij het gebruiken. Voor ons is hoop bijna synoniem met wens; het woord dat in de Schrift wordt gebruikt, is nauw verwant aan geloof.

3. De God van vrede zie Romeinen 15:33:

"En de God des vredes zij met u allen. Amen.

Het woord vrede, zoals gebruikt in de oorspronkelijke taal, betekende "een samenvoegen". Dit is zeker het meest significant in het licht van Gods plan om de mens met Zichzelf te verbinden. Hij is het Die ons heeft verzoend. Hij is Degene Die, in de persoon van Zijn Zoon, vrede schiep op Golgotha. Door het werk van het kruis werden Jood en Heiden tot één nieuwe mens gemaakt, dus vrede makend. Christus onze Heer heeft niet alleen vrede gemaakt: Hij predikte vrede. Hij is onze vrede. Hoewel we van nature en door onze praktijk zondaars waren, zijn we als leden van Zijn lichaam met Christus verbonden. Wij die de waarheid kennen van de verborgenheid, het lichaam van Christus, kunnen de betekenis van de titel "*De God des vredes*" misschien beter begrijpen.

III. De vruchten van de Eenheid van de Geest

Na de eerste vereisten voor de eenheid van de Geest te hebben overwogen: een waardige wandel, een liefdevolle geest jegens medegelovigen en een trouwe verdraagzaamheid jegens elkaar; en nadat we de praktische toepassingen van de zeven wonderen van Efeziërs 4:4-6 hebben overwogen, zijn we klaar om te mediteren over de vruchten van de eenheid van de Geest.

"Ef. 4:4-6: 4 Eén lichaam is het, en één Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping;

5 Eén Heere, één geloof, één doop,

6 Een God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen.

Wat wordt er voortgebracht door de eenheid van de Geest te bewaren? Wat is het resultaat?

We zullen enkele resultaten noteren zoals die ons in de rest van Efeziërs 4 worden gegeven.

A. Toegeëigende gaven voor de kerk

In Efeze 4:11-14 lezen we:

“11 En Dezelfde heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars;

12 Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus;

13 Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus;

14 Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen;

Het opgestane en verheven Hoofd van het Lichaam van Christus gaf gaven aan Zijn kerk. De apostelen en profeten waren de fundamenteën, zie Efeziërs 2:20:

“Gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen;

Ze werden gebruikt bij het schrijven van de Schrift en waren werkzaam totdat het Woord van God compleet was. De andere gaven aan het lichaam, evangelisten en herders en leraren, blijven. God plaatst deze in het lichaam op basis van Zijn voorkennis en genade, niet op basis van onze trouw. Zijn reden om hen te plaatsen is echter Zijn verlangen dat zij de heiligen zouden vervolmaken voor het werk van de bediening, voor de opbouw van het lichaam van Christus. Ook al werken de gaven in het “lichaam”, het “lichaam” (de gemeente als het lichaam van Christus) ontvangt geen volledig voordeel tenzij de eenheid van de Geest wordt bewaard. De heiligen die zich inspinnen om de eenheid van de Geest in de band van vrede te bewaren, zullen het meeste voordeel halen uit het werk van herders en leraren. Zij zullen het meest vruchtbaar zijn in het werk van de bediening.

B. Het terrein voor stabiliteit bereikt

Efeziërs 4:14 (zie boven) belooft stabiliteit aan degenen die, nadat ze de eenheid van de Geest hebben bewaard, hebben geprofiteerd van de evangelisten, herders en leraren, en betrokken zijn bij het werk van de bediening. Zulke heiligen zijn niet langer het slachtoffer van elke cultus en religieuze rage. Ze worden niet heen en weer geslingerd en meegesleurd met elke wind van leer. Ze hebben hun positie in Christus gezien, zijn aanvaard in de Geliefde, zijn hemelburgers, en één met alle andere leden van het lichaam, en het heeft hen gestabiliseerd. De apostel Paulus beloofde stabiliteit aan allen die zijn evangelie volgden:

“Rom. 16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

We zullen gegrond zijn in de waarheid in directe relatie tot onze kennis van de verborgenheid en ons streven om de kostbare eenheid van de Geest te behouden.

C. Groei van het lichaam verzekerd

Een derde resultaat van het bewaren van de eenheid van de Geest is groei:

“Ef. 4:15: Maar de waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem, Die het Hoofd is, namelijk Christus;

Dat is het doel. In een tijd waarin in de verschillende kerkelijke organisaties zoveel nadruk wordt gelegd op groei en aantalsgroei, zouden we er goed aan doen op te merken wat het Woord zegt over groei. Mensen hebben plannen en campagnes, systemen en commissies, slogans en tellingen bedacht; God heeft gezegd dat echte groei moet komen door: “DE WAARHEID IN LIEFDE TE BETRACHTEN” zie boven: Efeziërs: 4:15. Als het hele lichaam goed met elkaar verbonden is, de eenheid van de Geest bewaart is en zich overgeeft aan het Woord zoals dat door herders en leraren wordt gegeven, zal er groei plaatsvinden. Als gelovigen vandaag de dag religie zouden opgeven en alleen de gerechtigheid van Christus zouden volgen; als ze het kerkelijk karakter zouden verlaten en het Christendom zouden praktiseren; als ze tradities van mensen terzijde zouden willen leggen voor de waarheid van het Woord; als ze zouden stoppen met hun inspanningen om organisaties te verenigen en zich zouden overgeven aan Gods pleidooi om de eenheid van het organisme dat de Geest al heeft gemaakt te behouden - als deze dingen zouden gebeuren - wat een groei zou het lichaam van Christus dan zien!

Hoewel dit misschien als wensdenken klinkt, is elke gelovige tegenover God verantwoordelijk voor het doen van zijn deel om DE EENHEID VAN DE GEEST TE BEWAREN. We zijn laat in de geschiedenis van de kerk gekomen. We hadden weinig of niets te doen om de verdeeldheid te veroorzaken. De denominaties waren al ter plaatse toen we aankwamen. Velen hebben dus geconcludeerd dat het onze plicht is om "aan te sluiten bij de kerk van onze keuze" en zo goed mogelijk te werken binnen het kader van die specifieke denominatie. God heeft het niet zo bevolen.

“Kol. 2:10: En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht;

We zijn volmaakt in Christus. Waarom proberen deze volledigheid te vergroten door lid te worden van een door mensen gemaakte organisatie? We zijn leden van het lichaam van Christus krachtens de ene doop. Waarom onderwerpen we ons aan waterceremonies die net zo Israëlitisch waren als besnijdenis en dierenoffers? Zie Kolossenzen 2:11-12:

“ 11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

Het is onze verantwoordelijkheid om deze eenheid te bewaren door onze plaats in te nemen buiten het kamp van de georganiseerde Christenheid. De Hebreeëen werd verteld om buiten het kamp tot Christus te gaan, Zijn smaad dragend, zie Hebreeëen 13:13:

“Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende.

De Korintiërs werden gewaarschuwd om niet onder één juk met ongelovigen te gaan en werden aangespoord om "uit hun midden te gaan" zie 2 Korintiërs 6:14-18:

“14 Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen; want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis?

15 En wat samenstemming heeft Christus met Belial, of wat deel heeft de gelovige met den ongelovige?

16 Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? Want gij zijt de tempel des levenden Gods; gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een Volk zijn.

17 Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen.

18 En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige.

We kunnen de kerkgeschiedenis niet veranderen, maar we kunnen elk zijn deel doen om de eenheid van de Geest te bewaren door één en slechts één lichaam te hebben, één Geest, één hoop, één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader. Wanneer we meer dan één van deze claimen of in praktijk brengen, hebben we de eenheid verbroken. Deze gezegende eenheid kan alleen worden bewaard als we ons standpunt innemen in liefde voor allen die onze Heer Jezus kennen en liefhebben, en Zijn leiding zoeken in een geest van zachtmoedigheid en eerbied.

Grace Bible Church

Vertaald door: L. H. Meijer --

E-mail: l.h.meyer@ziggo.nl

In de zogenaamde “Handelingen” periode heeft Paulus (Rom. 11:13) de volgende zes brieven geschreven:

Galaten - 1 en 2 Thessalonicenzen – 1 en 2 Korinthiërs – Romeinen.

In de genoemde Handelingen periode gebruikte Paulus, in het Grieks, voor het woord “kennis”:

“**Gnosis**” en “**Ginosko**”.

Deze woorden betekenen “onvolledige kennis”. (6 brieven)

Na de zogenaamde Handelingen periode heeft Paulus de volgende zeven brieven geschreven:

Efeziërs – Filippenzen Kolossenzen - 1 en 2 Timotheüs – Titus en Filemon.

In de genoemde zeven brieven gebruikte Paulus, in het Grieks, voor het woord “kennis”:

“**Epignosis**” en “**Epignosko**”.

Deze woorden betekenen “volledige kennis”. (7 brieven).